

Dr Robert A. Peterson, Teologia właściwa, sesja 12, Nieprzekazywalne atrybuty, część 3

© 2024 Robert Peterson i Ted Hildebrandt

To jest dr Robert Peterson i jego nauczanie o teologii właściwej lub Bogu. To jest sesja 12, Nieprzekazywalne Atrybuty, Część 3.

Módlmy się. Łaskawy Ojczy, dziękujemy Ci, że uznałeś za stosowne objawić się nam w swoim Słowie. Daj nam zrozumienie, otwarte serca, chętne duchy, usta pełne dziękczynienia i uwielbienia za to, kim jesteś i kim jesteś dla nas przez przymierze i przysięgę oraz krew Twojego syna, w którego imię się modlimy, amen.

Studiujemy atrybuty Boga, szczególnie jego nieprzekazywalne, to znaczy jego wyjątkowe, które mają niewiele odpowiedników w nas.

Bóg jest wszechwiedzący lub wszechwiedzący, wszechwiedzą Boga. Przez wszechwiedzący lub wszechwiedzący mamy na myśli, że Bóg jest nieograniczony w wiedzy i zrozumieniu. On wie wszystko.

Wszechwiedza jest w istocie nieskończonością Boga powiązaną z Jego wiedzą. Psalmista chwali Boga, ponieważ Jego zrozumienie jest nieskończone. Psalm 147:5. Psalm Hallel kończy Psalterz.

Na końcu każdej z ksiąg Psalmów znajduje się doksologia, ale ostatnie pięć lub sześć psalmów to same w sobie doksologia, jeśli wolisz, rozszerzona doksologia, zamykająca piątą księgę Psalterza. Psalm 147 jest wypełniony atrybutami Boga. Chwalcie Pana, o Jeruzalem, werset 12.

Wysławiaj Boga twego, Syjonie, bo On umacnia zawory twoich bram. Błogosławi twoim synom w tobie. On czyni pokój w twoich granicach.

On napełnia cię najwspanialszą pszenicą. On wysyła swoje rozkazy na ziemię. Jego słowo biegnie szybko.

A jeszcze wcześniej, chwalcie Pana, bo dobrze jest śpiewać chwały naszemu Bogu, bo to jest przyjemne, a pieśń chwały jest stosowna. Pan buduje Jerozolimę. On gromadzi wygnańców Izraela.

On uzdrawia złamanych na duchu i opatruje ich rany. On ustala liczbę gwiazd. On nadaje im wszystkim imiona.

Wielki jest nasz Pan, Psalm 147:5, i pełen mocy. Jego zrozumienie jest ponad miarę. Pan wywyższa pokornych.

On powala niegodziwych na ziemię. Izajasz mówi, że nie ma granic dla zrozumienia Boga, Izajasz 40 i werset 28. Dlaczego mówisz, Jakubie, werset 27 z Izajasza 40, i mówisz, Izraelu, moja droga jest ukryta przed Panem, a moje prawo jest lekceważone przez mojego Boga? Czy nie wiedziałeś? Czy nie słyszałeś? Pan jest Bogiem wiecznym, Stwórcą krańców ziemi.

On nie słabnie ani się nie męczy. Jego rozumienie jest niezbadane, a ja wolę ESV. Wiedza Boga o Jego stworzeniu jest wszechstronna, ponieważ patrzy na krańce ziemi i widzi wszystko pod niebem, Hiob 28.24. Jego doskonała wiedza, Hiob 30:7, 16, obejmuje obserwowanie z nieba wszystkich istot ludzkich i ich dzieł.

Psalm 33:13 do 15. To wspaniały psalm. Pan spogląda z nieba.

On widzi wszystkie dzieci ludzkie. Z miejsca, gdzie siedzi na tronie, patrzy na wszystkich mieszkańców ziemi. On, który kształtuje serca ich wszystkich i obserwuje wszystkie ich czyny.

Król nie jest uratowany przez swoją wielką armię. Wojownik nie jest wybawiony przez swoją wielką siłę. Koń bojowy jest fałszywą nadzieją na zbawienie i przez swoją wielką moc nie może zostać uratowany.

Obrazy Boga. Staram się uwzględnić biblijne, teologiczne obrazy Boga, nie szczególnie te, które nie używają słów, które badamy. Na przykład te obrazy nie zawierają słowa wszechwiedza, ale pokazują, że Bóg ma całą wiedzę.

Obrazy Boga odnoszące się do Jego wszechwiedzącego, w tym pierwszego i ostatniego. On jest pierwszym i ostatnim, Izajasz 44:6 i 7. Księgowy, Psalm 139:16. Nie używa słowa, ale ma koncepcję. I Potter, Izajasz 29:15 i 16.

Według Biblii Bóg zna przeszłość, teraźniejszość i przyszłość. W Księdze Izajasza Bóg potwierdza swoją boskość w opozycji do bożków, gdy potwierdza swoją zdolność przewidywania przyszłych wydarzeń. Izajasz 46:9 i 10.

Pamiętaj, co wydarzyło się dawno temu. Bo Ja jestem Bogiem i nie ma innego. Ja jestem Bogiem i nikt nie jest taki jak Ja.

Ogłaszam koniec od początku i od dawna to, co jeszcze się nie stało, mówiąc, że mój plan się spełni i wypełnię całą swoją wolę. Często jest to osadzone w kontekście drwin Boga z niezdolności bożków do poznania i zrobienia tego, co Bóg wie i czyni. Izajasz 42.

Ja jestem Pan, werset 8. Izajasz 42 :8. Ja jestem Pan, takie jest moje imię. Chwały mojej nie oddam nikomu innemu, ani czci mojej rzeźbionym bożkom. Oto dawne rzeczy nadeszły, a nowe rzeczy teraz ogłaszam.

Zanim wyrosną, opowiem wam o nich. Izajasz 44. Izajasz 44:6 i 7. Tak mówi Pan, Król Izraela i jego Odkupiciel, Pan Zastępów.

Ja jestem pierwszy i ja jestem ostatni. Oprócz mnie nie ma Boga, który byłby taki jak ja. Niech to ogłosi.

Niech to ogłosi i przedstawi przede mną, bo ustanowiłem starożytny lud. Niech ogłoszą, co ma nadejść i co się stanie. Nie lękajcie się i nie bójcie się.

Czyż nie powiedziałem wam od dawna i nie oświadczyłem, że jesteście moimi świadkami? Ten werset jest używany przez tak zwanych Świadców Jehowy jako dowód, że są jedynym ludem Boga. O, gdyby wiedzieli, jak studiować Biblię w jej literackim i historycznym kontekście. Czy jest Bóg oprócz mnie? Nie ma skały.

Nie znam żadnego. Wszyscy, którzy stworzyli bożki, są niczym, a rzeczy, w których się rozkoszują, nie przynoszą pożytku. Ich świadkowie nie widzą ani nie wiedzą, aby mogli być zawstydzeni.

Kto tworzy Boga lub odlewa bożka, który jest bezużyteczny? Oto wszyscy jego towarzysze zostaną zawstydzeni, a rzemieślnicy są tylko ludźmi. Niech się wszyscy zgromadzą. Niech staną.

Będą przerażeni. Będą zawstydzeni razem. Bóg wychwala swoje imię jako wielkiego Boga, Jahwe, który wie wszystko, który ma wszelką moc, który może przewidzieć przyszłość i sprawić, by się spełniła dzięki jego opatrności, a w kontekście miażdży bożki, ich twórców i ich czcicieli.

Kowal bierze narzędzie tnące i obrabia je węglami. Kształtuje je młotami i pracuje z nim, pracuje nad nim swoją silną ręką. Staje się głodny i jego siły zawodzą.

Nie pije wody i jest słaba. Cieśla rozciąga linię. Zaznacza ją ołówkiem.

Kształtuje go płaszczyznami i oznacza cyrklem. Kształtuje go w kształt człowieka o pięknie mężczyzny, by zamieszkał w domu. Ścina cedry, albo wybiera cyprys lub dąb i pozwala mu rosnąć silnie wśród drzew lasu.

Sadzi cedr i go odżywia. Następnie staje się paliwem dla człowieka. Bierze jego część i ogrzewa się.

Rozpala ogień i piecze chleb. Tworzy też boga i oddaje mu cześć. Tworzy bożka i pada przed nim na twarz.

Połowę z tego spala w ogniu. Nad połową zjada mięso. Piecze je i jest zadowolony.

Również rozgrzewa się i mówi, aha, jestem ciepły. Widziałem ogień. A resztę czyni bogiem, swoim bożkiem i pada przed nim i oddaje mu cześć.

On modli się do niego i mówi: wybaw mnie, bo ty jesteś moim bogiem. Oni nie wiedzą ani nie rozróżniają, bo zamknął ich oczy, aby nie widzieli, i ich serca, aby nie rozumieli. Nikt nie rozważa ani nie ma wiedzy ani rozeznania, aby powiedzieć: połowę tego spaliłem w ogniu.

Upiekłem też chleb na węglach. Upiekłem mięso i zjadłem je. Czy mam uczynić resztę obrzydliwością? Czy mam upaść przed kawałkiem drewna? On żywi się popiołem. Zwiedzone serce go zwiodło i nie może się uwolnić ani powiedzieć: czyż nie ma kłamstwa w mojej prawej ręce? Przeciwnie, pamiętaj o tych rzeczach, Jakubie i Izraelu, bo jesteś moim sługą.

Stworzyłem cię. Jesteś moim sługą. O Izraelu, nie będziesz przeze mnie zapomniany.

Zmazałem twoje występki jak obłok, a twoje grzechy jak mgłę. Wróć do mnie, bo cię odkupiłem. Izajasz 44 to obszerna lektura, która pokazuje nie tylko, że Bóg wie wszystko, ale że jego wiedzę należy postrzegać w kontraście do ignorancji bożków i duchowego ubóstwa ich twórców i czcicieli.

Bóg jest wszechwiedzącym prawodawcą i sędzią, a żadne stworzenie nie jest przed nim ukryte, ale wszystko jest obnażone i odsłonięte przed oczami tego, przed którym musimy zdać sprawę, Hebrajczyków 4:16. W kontekście, Bóg znał niewiarę i nieposłuszeństwo Izraelitów na pustyni i wie, co czai się w sercach wyznających hebrajskich chrześcijan, do których Pan napisał Hebrajczyków i powinni być ostrożni i zajrzeć w swoje serca, aby upewnić się, że nie ma tam niewiary lub nieposłuszeństwa, które się tam czają, które objawią się w odejściu od żywego Boga przez Chrystusa do powrotu do judaizmu, który kiedyś był jedyną prawdziwą religią Boga, ale teraz odrzucając Jezusa, jest to fałszywa religia. Oczy Boga są „wszędzie, obserwując złych i dobrych” Przysłów 15:3. On nie tylko obserwuje zewnętrzne działania, cytuję, ponieważ Pan bada każde serce i rozumie intencję każdej myśli, 1 Kronik 28:9. To zła nowina dla grzeszników, ponieważ serce jest bardziej zwodnicze niż cokolwiek innego i nieuleczalne. Serce, które Pan bada i testuje, Jeremiasz 17:9 i 10.

Serce jest zdradliwe i niegodziwe bardziej niż wszystko inne. Któż może je poznać? Następny werset, Ja, Pan, badam serca. On nie mówi, że jest niepoznawalne; mówi, że jest niepoznawalne dla złych istot ludzkich, które racjonalizują i oszukują samych siebie, ale Pan zna nasze serca, ponieważ wszystko jest otwarte i obnażone przed

Nim, Hebrajczyków 4:13. Ale może to być również przemieniające dla ludu Bożego, wszechwiedzącego Boga. To zła nowina dla grzeszników, ale może być przemieniającą dobrą nowiną dla Jego ludu, ponieważ całkowita wiedza Boga o naszych sercach, myślach, wzroku i czynach może doprowadzić nas do pokuty, Psalm 51:4. Wspaniały psalm wyznania, bo znam swoje przestępstwo, a grzech mój jest zawsze przede mną.

Historyczny tytuł psalmu mówi o wielkich grzechach Dawida: cudzołóstwie i morderstwie. Przeciwno tobie, tylko tobie zgrzeszyłem. Nie, zgrzeszyłem przeciwko Uriaszowi.

Kazał go zabić. Zgrzeszyłem przeciwko Batszebie, biorąc ją, gdy była żoną innego mężczyzny. Ale Pan nie. Dawid nie zaprzecza, że zgrzeszyłem przeciwko Uriaszowi i Batszebie.

On przyznaje, że ostatecznie każdy grzech jest grzechem przeciwko Bogu. Przeciwno tobie i tylko tobie zgrzeszyłem i uczyniłem to, co złe w twoich oczach i zmysłach, a teraz wyznaję, abys był usprawiedliwiony w swoich słowach i nienaganny w swoim osądzie. Boża wiedza o naszych sercach, myślach, słowach i czynach może nas doprowadzić do pokuty.

Pamiętanie o nieskończonej wiedzy Boga może nas również uspokoić, że On widzi, słyszy, wie, troszczy się i działa dla swojego ludu. Wyjścia 3:7 do 10 jest świetnym przykładem. Izraelici cierpieli w niewoli przez pokolenia, a potem czytamy: Z pewnością widziałem, mówiąc Pan, udrękę mojego ludu, który jest w Egipcie i słyszałem jego krzyk z powodu jego nadzorców.

Znam ich cierpienia i zstąpiłem, aby ich wyrwać z ręki Egipcjan, aby ich wyprowadzić z tej ziemi do ziemi dobrej i szerokiej, do ziemi płynącej mlekiem i miodem, do miejsca Kananejczyków i innych ludów, a teraz oto krzyk ludu Izraela dotarł do mnie i widziałem również ucisk, którym Egipcjanie ich uciskali. Chodź, Mojżeszu; poślę cię do faraona, abys wyprowadził mój lud, dzieci Izraela, z Egiptu. Pismo Święte naucza, że są ukryte rzeczy, Daniel 2:22, które należą wyłącznie do wszechwiedzącego Pana, niektóre z nich objawia, abysmy mogli Go poznać i czynić Jego wolę, Powtórnego Prawa 29:29. Co najważniejsze, obejmuje to ukrytą mądrość Boga w tajemnicy objawionej przez Jego apostołów w ewangelii.

Ta mądrość, nieznaną poza objawieniem, dotyczy ukrzyżowanego Chrystusa, 1 Koryntian rozdział 2. Kiedy Paweł rozważa cud łaskawego postępowania Boga z Żydami i poganami, woła, o głębokości bogactwa zarówno mądrości, jak i wiedzy Boga, jak niezbadane są Jego sądy i nie do wyśledzenia Jego drogi, bo któż poznał myśl Pana, cytując Izajasza 40, lub kto był jego doradcą, Rzymian 11:33 i 34. Po raz kolejny możemy zobaczyć niektóre z tych atrybutów Boga ukazane w wcielonym Chrystusie. Jezus jest również przedstawiony z nieskończoną wiedzą, ponieważ,

cytuję, w nim są ukryte wszystkie skarby mądrości i wiedzy, Kolosan 2 :3. Podobnie jak my, Jego pierwsi uczniowie czasami uczą się powoli, ale zarówno Piotr, w Ewangelii według św. Jana 21:17, jak i jego towarzysze, w Ewangelii według św. Jana 16:29 i 30, przyznają, że Chrystus jest wszechwiedzący.

Te wersety mogą nie być na końcu naszego języka, więc przyjrzyjmy się im. Jana 16:29 i 30. Uczniowie tęsknią za dniem, w którym Jezus będzie mówił wprost, bez przypowieści, bez mrocznych powiedzeń, i wołają w Jana 16:29, ach, teraz mówisz otwarcie i nie używasz mowy metaforycznej.

Teraz wiemy, że wiesz wszystko i nie potrzebujesz, aby ktoś cię pytał. Dlatego wierzymy, że przyszedłeś od Boga. Piotr, Jan 21.

Piotr zapytał o postępowanie Pana z Jezusem, postępowanie z Janem. Czy Piotr może być trochę zazdrosny? Może tak. W każdym razie Jezus stawia go na swoim miejscu.

Piotr zaparł się Chrystusa trzy razy. Jezus przeprowadza Piotra przez trudną pokutę, sprawiając, że wyznaje trzy razy, co odpowiada jego trzem zaparciom. Szymonie, synu Jana, Jan 21:15, czy miłujesz mnie bardziej niż ci? Tak, Panie, Ty wiesz, że Cię kocham.

Paś moje baranki, mówi Jezus. Po raz drugi, Szymonie, synu Jana, czy mnie kochasz? Piotr powiedział, tak, Panie, wiesz, że Cię kocham. Powiedział, paś moje owce.

Powiedział mu po raz trzeci. I to właśnie smuci Piotra, nie zmiana greckich czasowników. Ale po raz trzeci przypomina Piotrowi trzykrotne powiedzenie: Nie znam tego człowieka.

Nie znam Jezusa z Nazaretu. Szymonie, synu Jana, czy mnie miłujesz? Piotr zasmucił się, bo powiedział mu po raz trzeci: czy mnie miłujesz? Powiedział mu: Panie, Ty wszystko wiesz. Oto spowiedź.

Wiesz, że Cię kocham. Jezus powiedział do niego, paś moje owce. Więc tutaj znowu widzimy atrybut Boga przypisany Synowi Bożemu wcielonemu.

Wszechwiedza Boga pociesza nas. Bo zna szczegóły naszego życia. Łukasza 12:7. On zna włosy na naszych głowach i tak dalej.

On wie, czego potrzebujemy, zanim jeszcze Go o to poprosimy. Mateusza 6:8. Nasz Bóg jest nie tylko wszechmocny i wszechwiedzący. Jest wszędzie obecny.

On jest również wieczny. Przez wieczny rozumiemy, że żywy i prawdziwy Bóg jest Panem czasu. Jest nieskończony w relacji do czasu.

Rzeczywiście, Bóg istnieje przed czasem. Czas sam w sobie ma początek, ale Bóg nie. Czas został stworzony przez Boga wraz z resztą kosmosu.

Bóg jest zarówno poza czasem, jak i dobrowolnie w niego wchodzi, aby nawiązać kontakt z nami, którzy w nim żyjemy. Oba Testamenty przypisują ten atrybut Bogu. Mojżesz, autor jednego psalmu, mówi w Psalmie 90, a ja przeczytam go ponownie, ponieważ jest tak piękny i jest najważniejszym dowodem odnoszącym się do wieczności Boga.

Od wieczności do wieczności. Modlitwa Mojżesza, męża Bożego. Tytuł psalmu.

Panie, byłeś naszym mieszkaniem we wszystkich pokoleniach. Zanim góry zostały zrodzone, lub zanim kiedykolwiek ukształtowałaś ziemię i świat, od wieków do wieków, Ty jesteś Bogiem. Ty przywracasz człowieka do prochu i mówisz: wróćcie, o synowie człowieczy, na tysiąc lat w twoich oczach, lub jak wczoraj, gdy przeminął, lub jak straż w nocy.

Zmiasz je jak powódź. Są jak sen, jak trawa, która odnawia się rano. Rano rozkwita i odnawia się.

Wieczorem więdnie i usycha, bo jesteśmy doprowadzeni do końca przez Twój gniew. Przez Twój gniew jesteśmy przerażeni.

Położyłeś nasze nieprawości przed sobą, nasze tajemne grzechy w świetle Twojej obecności. Bo wszystkie nasze dni przemijają pod Twoim gniewem. Sprowadzamy nasze lata do końca jak westchnienie.

Lata naszego życia nie są wieczne, to 70, a nawet z powodu siły 80. A jednak ich rozpiętość to tylko trud i kłopot. Szybko przemijają, a my odlatujemy.

Kto rozważa moc Twojego gniewu i Twoją zapalczliwość według bojaźni przed Tobą? Naucz nas więc w świetle Twojej wieczności i krótkości naszych dni, abyśmy liczyli dni nasze, abyśmy mogli nabyć mądre serce. Wróć, Panie, jak długo? Zmiłuj się nad swoimi sługami. Nasyć nas z rana swoją stałą miłością, abyśmy mogli się radować i cieszyć przez wszystkie nasze dni.

Uczyń nas radosnymi przez tyle dni, ile nas utrapiłeś, i przez tyle lat, ile widzieliśmy zła. Niech dzieło Twoje będzie ukazana sługom Twoim, a moc Twoja chwalebna ich synom. Niech łaska Pana, Boga naszego, będzie nad nami i umocni dzieło rąk naszych.

Tak, stwórz dzieło naszych rąk. Paweł wybuchła w pochwałach w 1 Liście do Tymoteusza 1:17, jak widzieliśmy. Teraz król, wieczny, nieśmiertelny, niewidzialny, jedyny Bóg, niech będzie uwielbiony i chwalony na wieki wieków.

Amen. Do wiecznego króla. Objawienie opowiada, cytuję, Ja jestem Alfą i Omega.

Objawienie 1:8, mówi Pan Bóg, który jest, który był i który ma przyjść, Wszchemogący. Obrazy Boga odnoszące się do Jego wiecznego istnienia obejmują pierwszego i ostatniego, o których czytaliśmy wcześniej w Izajasza 44:6 i 7. Ja jestem pierwszy, Ja jestem ostatni. Znaczenie jest takie, że Ja jestem pierwszy; nie ma nikogo przede mną.

Jestem ostatni, nie ma nikogo po mnie. Innymi słowy, jestem wieczny. Pismo Święte naucza, że Bóg jest Panem czasu i stoi poza nim.

Nie jest uwięziony w czasie, ale go kontroluje. Psalm 90, werset 4, 2 Piotra 3:8, tysiąc lat w Twoich oczach jest jak jeden dzień. Jednak pragnąc nawiązać z nami relację jako ze swoimi stworzeniami ograniczonymi czasem, Bóg wchodzi również w czas, aby doświadczać relacji przed i po w odniesieniu do stworzenia.

Genesis 1:1, bo stworzenie nie jest wieczne. Stworzenie nie istniało zawsze. Bóg jest wieczny, jego stworzenie nie.

Więc Bóg, który stoi poza czasem i który tworzy czas, odnosi się również do czasu, ponieważ doświadczył rzeczywistości, myślę, że to po prostu Święta Trójca, przed stworzeniem, stworzył, a następnie doświadczył rzeczywistości po stworzeniu. Nie czynimy z niego Boga doczesnego, nie redukujemy go do bóstwa uwięzionego w czasie. Mówimy, że jest Panem czasu, a mimo to wybiera prawdziwą relację z czasem.

Bóg również planuje nasze zbawienie w wieczności przeszłej, tak zwanej, ale dokonuje go i stosuje w przestrzeni i czasie. Zbawienie jest historyczne. Bóg zaplanował zbawić w wieczności, ale nie zbawił w wieczności; zbawił w czasie i przestrzeni, dając Izraelitom system ofiarny.

Pierwsze sześć rozdziałów Księgi Kapłańskiej toruje drogę swojemu ludowi, aby cieszył się odpuszczeniem grzechów, szczególnie Księga Kapłańska 16, dzień pojednania i wszystko, co oczekuje na działanie Boga w historii w Panu Jezusie Chrystusie, który narodził się jako niemowlę, dorósł, żył bezgrzesznym życiem, umarł w miejscu grzeszników, zmartwychwstał trzeciego dnia, powrócił do Ojca i tak dalej, i który powróci ponownie. Zbawienie jest historyczne, ponieważ Bóg zbawia w historii, a zatem w czasie. Syn Boży nie zawsze był wcielony, ale stał się człowiekiem w pewnym momencie czasu.

Tak więc przedwcielone słowo, logos, światło, phos, syn lub uios, doświadczyło wcielenia w czasie. I nigdy nie będziemy tacy sami, ponieważ wcielenie jest trwałe, jak pokazuje nam List do Hebrajczyków. Jest człowiek po prawicy Boga, nigdy zwykły człowiek, ale Bóg-człowiek.

Jezus żyje w czasie, umiera na krzyżu w czasie, zmartwychwstaje w czasie, wstępuje w czasie, panuje w czasie i powróci w czasie. Duch jest również z nami w czasie, przekonując nas, przyciągając nas i jednocząc nas z Chrystusem podczas naszych nawróceń, które następują, zgadłeś, w czasie. Tak więc Bóg odnosi się do czasu.

Porównanie do relacji Boga z przestrzenią może pomóc. Bóg jest zarówno transcendentny, jak i immanentny w odniesieniu do przestrzeni. To znaczy, że jest zarówno poza przestrzenią, jak i obecny w każdym jej punkcie.

Można powiedzieć, że jest on także transcendentny i immanentny, jeśli tak można powiedzieć, w odniesieniu do czasu. Jako jego twórca jest transcendentny w odniesieniu do czasu. Stoi poza czasem i nie jest w nim uwięziony.

Ale jest on również nieuchronny w odniesieniu do czasu. On naprawdę odnosi się do niego, kochając i zbawiając nas. Ewangelicy debatują, czy oznacza to, że Bóg jest ponadczasowy, czy też wieczny.

To jest terminologia, której używają filozofowie religii i teologowie, którzy słuchają filozofów. Pogląd ponadczasowy głosi, że Bóg żyje nieskończenie poza czasem w wiecznej terażniejszości. Pogląd wieczny głosi, że Bóg istnieje nieskończenie, wstecz i naprzód, przez cały czas.

Pierwszy mówi, że jest wiecznie nieskończony, a drugi, że jest czasowo nieskończony. Krótkie omówienie można znaleźć w Ronald Nash, *The Concept of God and Exploration of Contemporary Difficulties with the Attributes of God*, strony 73–83. Obronę boskiej wieczności można znaleźć w Paul Helm, *Eternal God, A Study of God Without Time*, drugie wydanie.

Helm jest w zdecydowanej mniejszości. W obronie wiecznego poglądu patrz John Feinberg, *No One Like Him*, strony 375–436. Nie będę tutaj składał żadnych oficjalnych zobowiązań.

Daj mi raczej porównanie do transcendencji i wybitności Boga w odniesieniu do przestrzeni, i że Bóg jest panem czasu i nie jest w nim uwięziony, ale autentycznie się z nim wiąże, a ja jestem szczęśliwym obozowiczem i jestem skłonny wysłuchać debat, zanim Mojżesz potwierdzi wieczność Boga. Chcę powtórzyć, że jako jej stwórca, Bóg stoi poza czasem i nie jest w nim uwięziony. Nie jest bytem doczesnym, ale jest również immanentny w odniesieniu do czasu.

On naprawdę odnosi się do tego, kochając nas, ratując i chroniąc. Zanim Mojżesz potwierdził wieczność Boga, powiedział: Panie, byłeś naszą ucieczką w każdym pokoleniu, Psalm 90, werset 1. Chociaż nasze życie jest przemijające i nękanie grzechem, Psalm 90, wersety 3 do 11, Bóg jest naszym opiekunem i obrońcą. Dlatego

Mожesz później modli się w wersecie 12 tego samego Psalmu 90, naucz nas starannie liczyć nasze dni, abyśmy mogli rozwinąć mądrość w naszych sercach, werset 12.

Chociaż nawet młodzieńcy się męczą, wieczny Bóg nie, ale daje siłę omdlałym, Izajasz 40:28 do 30. Jest kilka fragmentów, które są tak fundamentalne dla atrybutów Boga. To jest jeden z nich.

Pan jest wiecznym Bogiem, mówi Izajasz, tym Izraelitom, którzy wątpią w Jego troskę o nich, Stwórcę krańców ziemi. Nie słabnie ani nie męczy się. Jego zrozumienie jest niezbadane.

W istocie wszechmocny Bóg, który zasiada nad okręgiem ziemi, który nadaje imiona gwiazdom, wie, że istoty ludzkie są słabe, i umacnia swój lud. On daje moc omdlałym, a temu, który nie ma mocy, dodaje siły. Nawet młodzieńcy słabną i męczą się, a młodzieńcy padają wyczerpani.

Słyszałem o ultramaratończykach, którzy biegają setki mil w ciągu tygodnia, przygotowując się do gigantycznych wyścigów, ale oni nie biegają wyścigów tysiąca czy dziesięciu tysięcy mil. To niemożliwe. Nie, nawet cudownie wyszkoleni sportowcy nie mogą biegać wiecznie.

Nawet młodzieńcy zemdleją i znużą się, a młodzieńcy padną wyczerpani. Lecz ci, którzy oczekują Pana, odzyskują siły, wzbijają się na skrzydłach jak orły.

Będą biec i nie będą zmęczeni. Będą chodzić i nie omdleją. Wszechmogący, transcendentny Bóg, który siedzi nad kręgiem ziemi i w którego oczach jej ludzie mieszkańcy są jak szarańcza, mówi Izajasz 40, jest tym samym Bogiem, który trzyma jagnięta w swoich ramionach, który jest delikatny dla tych, które mają młode, aby nie poroniły.

On jest transcendentny i jest nieuchronny. Jest wszechmocny. Jest wieczny i używa swoich cech.

On wykorzystuje swoje doskonałości, dając siłę swojemu ludowi, który staje się zmęczony, bez względu na stan lub wiek, w którym się znajduje. Stajemy w obliczu przyszłości z ufnością w wiecznego Boga, Rzymian 16:26, który jednocześnie mieszka, zamieszkuje wieczność i mieszka w nas. Przed nami jest badanie niezmienności Boga, jego niezmienności, a następnie jakość często pomijana pod nieprzekazywalnymi atrybutami to wielkość Boga.

Więc w naszym następnym wykładzie zrobimy to i zaczniemy listę komunikowalnych atrybutów Boga. Nasz Bóg jest osobisty, suwerenny, mądry, prawdomówny, wierny, święty, prawy lub sprawiedliwy, kochający, łaskawy, miłosierny, dobry, a to oznacza

hojny, cierpliwy lub długo cierpiący i chwalebny. Jeśli Bóg pozwoli, zrobimy to, kontynuując nasze studia teologii właściwej.

To jest dr Robert Peterson i jego nauczanie o teologii właściwej lub Bogu. To jest sesja numer 12, atrybuty niekomunikowalne, część trzecia.